

Mano Džiaugsmas.

Istorizka Apisaka.

Vaikinas nusijuokė tare: — Nesibijok, ne trūkusi z baidisime ta vilka. Per ciela nakte vaiksčiojome po kiema, nes turbūt pabijoję tieji žmonės.

— Turite dabar pasiselt, ba velei nakti turesite jaust, eikite kiek pramigt!

Tai pasakius Irena, paskubino pas motiną.

Dienos laikė ne buvo reikalo bijot, ba Kafunkas tiksliai nakti užpuolino, tai sau per ciela diena kalbėjosi su motina apie tėvą, ir apie Valakus. Kasztelonienė užmirusi suvis apie razbaininkus, ritmetiję siuntys ponios Požarskienės atnesze jei gera naujiena, jog vadas Tarnovskis sugrįžta in Pakuotį, o kasztelonas sveikas suvis. Apsimalzinsu taje žine, kalbėjosi su duktere linkamsi, apskinejo jejį visokius atsitikimus is muztiniu, kuriuse josios viras radosi, o Irenka klause auses pastacius. Ir diena jomis prabego, kaip trumpa valandele, nes kada vakaras prisitartino, Irena prikalbino motiną, idant anksciaiau nusiduotu ant atsilisio kaip vinda; paskui matidama jaje mieganče, iszbejo ant kiemo, iszdave savo paliepinus, apibego boksztu, o kada viska rado da vade, nusidave in savo stubele.

Jau buvo gana velu, metesi ant loveles, kad susidurint miegu ir tuojaus užmigo. Tame staigai likosi pabudinta kokiui tai sujudinimu, paszkus no loveles drebedama, ir užsimetus ant saves zlebuke iszbejo in priemene. Ant kiemo girdet buvo begijojima, trusa žmonių, atitrauke skubė stuma atidare dures ir iszėjo ant gonkelu, kur pasitiko su Mikolu.

— Ejuan paziuretie ar gerai dures uždaritos, — tare senis, sugrįžt panite in savo stubele ir nesibijokite nieko Jonukas dave žine, jog razbaininkai ateina, liepiu vaikinan stotie ant kopiecziu su puczkoms ir pasveikint artimesnius su kulkom.

— Tai ir asz eisiu su jumis, — tare Irena.

Senis su galva pakrate kad ne reike ir tare:

— O tai ko? kam? — tegul panaite eina pas kasztelonienę in prie josios pasiedi.

— Asz pas motiną, Mariunka nusiusiu, o su jumis ejsu, — atsake Irena.

— Teip, eisu ir tiksliai turesiu ergelo in vales, ba [tursiu nuolatos dairitis ar kas panaiti pikto nesistoję.

— Jaga teip, tai ejsu ant boksztu, jums Jonuka prisiusiu, o pati no augztoms duosiu zenkla kaip razbaininkai ateitines, ba grincioje ne isztigiosiu.

Mikola jau nesispire zinodamas, jog su kasztelonaitė ne dais davado ir ne sudraus, kaip kuzsimano, zinoma ir buvo spakinas, jog ant boksztu bus teip kaip pakajnje.

Irena nubego in szeminstube, liepe sestie Mariukai szale duriu motinos ir jaust ant josios, taridama:

— Kada pabus, paszaukie mane tuojaus, rasi mane ant boksztu, — paskui bego tuojaus augstin ant boksztu. Liepe Jonukui sargui eitie zemin, kad padetu strielczems, o pati jojo vieta užeme.

Klause, tika buvo aplinkui. ant dideles ligumos priezais dvara nieko ne matit: miglos apsiaube žeme, rodesi, jog cielas svietas josios nigrimzo, ties galva Irena mate tiksliai tamsius debesius, o žemumoja miglos, nes tarp debesiu blizgejo kaip kur zvaigzdeli. Tame kokis tai lig dundejimas lig sznabzdejimas davesi girdet isz szalies girrios po deszine szalei, kur juodave tamsios girrios, dirstelejo in tenais ir nudave jejį, jog tosia naktines miglose, pasirodinejo kokie tai juodi szeszelei, prisitartinantie. Isz pradzius tiejei szeszelei iszrode maziukai, nes kas kartas didinosi ir azzkinosi, ant galo Irena pazino juose žmonis. Ejo artin dvar-

Magduka savo milemo lauke, Jau valanda kaip jo nesulauke, Bet milemas už duriu pasislepia, Szauke Magduka garsei nusijuokė. — Kur milemas?

ro, o kada daejo prie kastines, susilauke, pastovejo, paskui keli isz juju nusileido in sausa kastine ir pereja in kita kraszta, pradejo kabintis in virszu, tpsilikia už kastines mergina, dirstelejo ant kiemo, iszskodama akimis Mikolo ir apsimalzino truputi: senis jau buvo prisirengias priimtie razbaininkus: ant kopiecziu atremtu prie muru stoveje dvarakai su puczkomis rankose, ant kiemo buvo matit iszkialta armota, ant galo pamate ir pati Mikola, kuris ant iszkelmes stovejo szale armotos ir lauke laiko kad iszduotie paliepima tvikstelet. Pazino jin stovinti tiesie, usa paszicjenti ir tuom apsimalzino. Pakele akeles in dangu, sukalbejo trumpa maldele in Apveizda, paskui velei paziurejo ant razbaininku. Jau tiejei ka iszkastinis rabantinosi ant kranto, tai jau stovejo szio puseje, o dvieje prislinkia prie muro pristate kopeczuke ir jau užlipo ant josios, jau vienas iszkiszo galva virsz muro, kad sztai isz vidurio kiemo atsimsze drutas storas balsas?

— Ugni!

Dvarokai kokie buvo: leka-jei kukorei, bernai ir vazniczei, vienu balsu trenke isz keliolikos puczku, du razbaininkai nusirito no muro, net in kastine insiverte. Likusieji su kliksmu metesi adgal, rengdamiesi begt. Tiksliai tasai tolaui stovintis nesudrebejo ir paszauke paliepincei:

— Grizkite adgal! Katras begsite tai kaip szuni perszau-siu!

Susilauke razbaininkai, szvartesi ir adgal sugrizo in kastine ejo dabar su davadu, po du laikidami puczkas ant szovimo.

Dvarokai vienok ne prazu-de narsa. Senas Mikola už ka mauderavo velei:

— Ugni!

Ir sudrebejo velei žeme no griausmingo szuvio. Dabartes ir isz kitos szalies puole szuvei, viena kulka koki ten dvarka dalipete, kuris griuvo ant žemes. Tas labai sujudino draugus, leido szuvius visi ant kart, puole net keturi razbaininkai ant kart. Tai jau szeszi užmuszti, tai ne maža trota del ne didelo, pulko razbininku. Vadas suszvlpe, susikuopino visi aplinkui jin, valanda rodavojosi, paskui paemia pazeistus draugus leidosi skubei in girre, dvarokai da paleido paskui keliolika szuviu, kurie jau ne dasieke razbaininku, tiksliai priverte ant pasiskubinimo. Dabar Irena nubego no boksztu zemin ant kiemo ne bijodama jau perszkadit Mikolui, jo norejo dasiziot, ar pazeistas per razbaininkus iszgis. Buvo paszautas lengvai, pazeistas petis, nes Mikola tuojaus apziurejo zaidul.

— Niekas jiam nesistos, — kalbejo — paimsiu jin pas save, kad tiksliai kasztelonienė ne da zinotu ir ne pamatitu, už keli nedeliu bus sveikas kaip krienas.

Irena zinojo, jog Mikola nusimane ant gidimo, tai ligoni

ir pavede jiam, o tuom laik nubego dirstelet pas motiną. Norint buvo szaudimu in vales, kliksmo ne mazai, kokiui buvo per puse adnos ant kiemo, kasztelonienė miegojo kietai; po teisei muszines buvo ritu szalje, jije-gi miegojo no vakaru szalies, vienok galejo ir in czion dasiekt balsas szuviu. Net persigando biskuti Irena, prisitartino ant pirsztu prie lovos pasilenke ties mieganče, nes lengvai kvapas ludino, jog kasztelonienė yra sveika suvis ir teip isz tikro buvo, ba no iszvaziavimo viro, tai da pirmutine nakti da teip malszei miegojo, aplaikitos naujenes sugrazino ramuna ir nebaiminga miega. Susiramusi Irena liepe Marijonai nueiti in szcininstube, pati-gi nusidave ant atsilisio. Jau ne reikejo bijot antro užklupimo, vienok užmigt ne galejo. Ir teip buvo no sziol visados, kozna nakte tiksliai gulejo su užmerkot akimis, auses patempus. Maziauses krepztelejimas ant koju jaje state.

Kasztelonienė nieko apie tai ne zinojo, nes Irena rustai uždraude tarnams tilet. Prizadejo teviu jaust ant motinos ir iszpilde priziadejima. Nes nebage jautesi nuvarginta, kas diena lauke pargristanczio tevo.

Atejo vela zinia apie atlikta musztinia po Oberтину, nes da nieko ne zinojo, ar vaikai slinks toliau, ar glaunas vadas sugrįžt in paleis vaiksa.

— O kad norint karta sugrįztu, itai pasiseltau. — kalbejo tankei in Mikola.

Senas bambardieras tikrino jei, jog razbaininkai jau daugiau ne dris užklupt ir pats matomai in tai tikejo, ba jau ne sergejo teip labai kaip isz pradzius. Irena ne tikejo jiojo zodziamas.

— Sergentisi Dievas sergecti, — kalbejo nuolatos kasztelonas, — sergekimes: Mikolai — tankei kalbejo seniui, ir ne di-vai, jog ne tikejo, kaimuoczei

Paveikslas isz Rimo, kur užliejo lava visa miesteli St. Genarro.

apsakinę-ję jog Kafunkas da-girriose randasi, jog kozna die na dauginasi jiojo gauja ir tan kei savo butine maino, kad su malsintie pedas.

Nedele praejo no tosios būsios nakties. Irena atsign'e nes aut tuszczio megino užmigt, pasikele ant galo ir atigdar us langu sedo szale jojo usz-i dunksojus. Sunkiau del josos szedien buvo ant szirdies negu kitais kartais, labai nerimavo Viska tai palaikė už grasinanti pavojų, pastanavijo eitie ant boksztu.

— Gal sargas užmigo gal razbaininkai ateina, o jis juju ne mato; Nerimastis mane pae mineje.

Tai kalbedama in save, pasikele pamazeli ir iszlinko isz miegstubes, isz dideles priemenos buvo galima gautis suktais trepais ant boksztu. Tamsu tenais buvo suvis, tai api cziuopa gavosi augstin, o kas kartas sustojus klause, ar sargas ne krioke miegodamas, ar ne izgirs vaiksčiojont. Kur tik tikuma vieszejo bokszte.

Kada užėjo no usztekejusios szviesos menulio, pamate rimo jenti Valuka prie sienos ir mieganti; drucei miegojo, ba ne girdejo ineinancijos kaszje loniutes; iije ne budindamę, prisitartino prie barjeru augztumoję, ka buvo isz lauko apie boksztą apvesti ir pradejo apie aplinkine dairitis. Naktis buvo szviesi ir grazi, maziau ses krumelis buvo matitas, tikuma vieszejo aplinkui, kada tik buvo girdetas lojimas szvies kaimie tolimame. Irena ziurejo tolin no saves ir smutne iszsimisilino: užmiruso apie razbaininkus, apie baisu Kafunka, mislino apie tėvą, kadai sugrįžt namon, kadai velei užeis linkemi laikai. Tame nedave jei, jog girdi rodos dun-dejima raiteliu ir zvegima arklu: sudrebejo, pabudo isz užszi mislinimo ir akes in taje szale patepę, no kur tai buvo girdetie. Pastovejo teip koki lauka nutirpime, kas kartas bai me apiminejo, nes ant kart akes praziuba rodos no dziaugs mo ir paszauke:

(Toliau bus.)

Supimas vaiku Lopsztuose ir vigese.

Yra pagal dasekina daktaru labai kenkencziu daigtu del vaiku ir tankiause gno to numirszta. Jaga vaikai per ilgai ir per drucei supasi, kuditiks apkvaista, atbunka jau-slos, o ne, tai turi trumpa nerimastinga miega. Vaikai verk dami pabunda ir velei juosusupa. Jaunos smegenos per nuolatini supavima turi kenst.

Ne supkite vaiku no pats už-gimimo užaugę ir be supimo. Ne viena motina pamenate kaip ant szipo plaukute per didimari, tai zinoite kaip buvotė apsvaigia ir ne vienai vos viduriu ne isztase. — Ne supkite maziuteli.

Ne viena motina pamenate kaip ant szipo plaukute per didimari, tai zinoite kaip buvotė apsvaigia ir ne vienai vos viduriu ne isztase. — Ne supkite maziuteli.

Geriausie, svezcia papraszt, Paskui nugirdyt ir aprabyt, Czikage ne kitaip buvo, Vienas in latru rankas in-kluvo.

In viena urva susirinko; Tuojaus alaus parvilko, Gere kiek tilpo, Net koju ne pavilko. Paskui da susimusze, Galvas perskalde, akis per-musze,

Na ir užmigo kur sedejo, O kada pabudo, vienas 60 dol. ne turejo.

Jau tas bus kitresnis, Ir mokintenis, In urvas nesilankys, Namieje sedes "Saulė" skai-tys.

Lietuvei labai linkia ant gir-tavimo,

Paskui ant latravimo, Moka vogkt ir bumeruot, Su peileis vajavot.

In Szenadori nulepsejan, Apie puikius triksus dazi-nojau,

Buvo tai pedes diena, Nucimpinau in nama viena.

Kitoi stuboi vyru balsus iz-girdau,

Ir tuojaus dasipratau; Ba apie ejniki kalbejo,

Ir labai krumplei braszkejo. Galva per duris inkiszaun,

Ir paregejau, Stati stala apsiaubia,

Kiti apie stala apsedia. Sumuria, akis kaip stiklines,

Geriausias draugas, ne butu pazines.

Po kvoteriuka losze, O ir tai ne viens pralosze,

Visa uzdarbi padejo, Ir viskas nuejo.

O kada stikla alaus norejo, Tai prie szniukoriaus prijėjo,

Pradejo rankas buczuoti, Kad alaus teiktusi ant bargo duoti.

Bet izgirsta: Eik po velniu,

Ne giark, jagu ne turi pi-ningu,

O da ir per duris iszmetta, Ir suduoda per spranda.

* * *

Ne dyvai, jagu Lietuvei isz-sizada savo praetjes,

O ir pravardes; Jaga pravardes iszszizada,

Tai vaikine, ir tikejima su-mina.

Asz del tokiu duosiu roda, Katrie permaino pravarde ir varda,

Kad spranda sau nusisuktu, Veida in užpakali užsuktu.

Tada koznas pazys, Jog tai vaidmainys,

Jago nori buti tokis nedoras, Tegul nosi ir ausis nupjauna o bus Amerikonas.

Tiek to tokiu kvailiu yra ne daug,

Su tokeis kvailies szlauk, Tegul kukalei tarp Lietuviu ne buna.

Ejna ant sausu balu ir suvis prazuja;

Kaip davadni vyrai pasilikis, Tai del visu tautu patiks.

* * *

Tai bent vienioi peczei veseile buvo,

Net vaikine stuba sugriuvo, Ir porczius sulauze,

Ir langu iszdauze. Riginus vaziuoti ne samde,

Ne rado piningu, nors kizze-nius grandę,

Ant karuko in Skrantus plesz-kejo,

In kuri vos inlpti galejo. Ir daugiau funiu buvo,

Kaip du in kaili gavo, Daug galetau padainuoti,

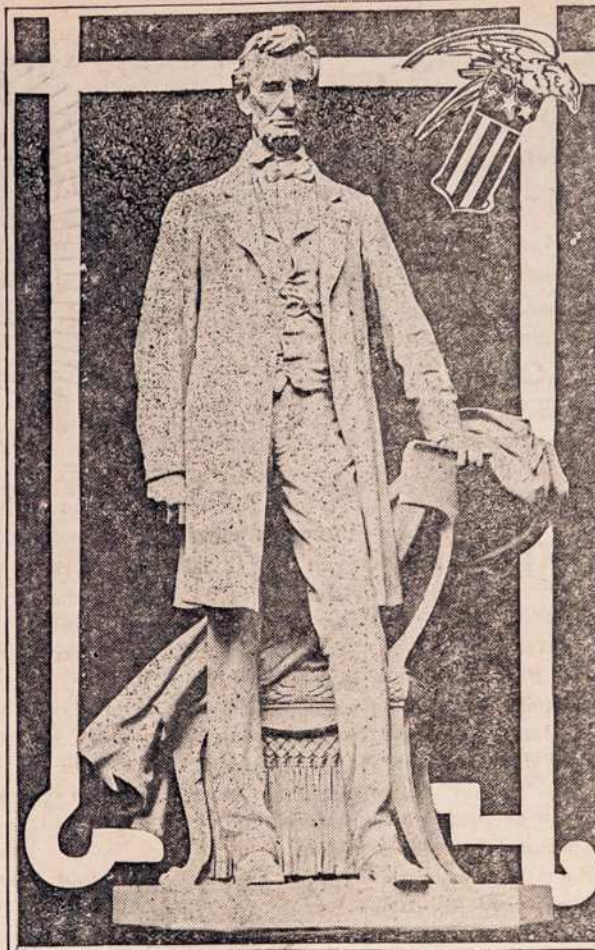
Nes turiu palauti; To visko ne skelbsiu,

Del saves pasiliksiu.

A-B-Cela

— ARBA PRADZIA — Skaitymo ir Raszymo DEL VAIKU. 25c.

"Saulė" Mahanoy Cty, Pa.

Dydelis stovylos Lincolno.

Frankfurte tomis dienomis pastatys dydeli stovila Abra-homo Lincolno, buvusio prezidento Szv. Steitu kuris dave luosybia murinams. Tasai stovylos yra 9 pedu augszcio.

Mokikloje.

Daraktoris: — Jurguti, jagu penkios žvakes žiba, o dvi už-gesini, tai kelos tiks?

— Dvi, praszau pono pro-fesoriau.

— Na tik klausik ir skai-tik geriau....

— Dvi praszau pono — ba-tris suzibes o dvi užgesintos pasilikis....

Tai rots gilukis.

Jonukas: — Ar tavo tevas serga?

Fransas: — Juk serga, nes ne labai, turi romatizma per-kele.

Jonukas: — Ir tai tu su to-kiu linksmumu pasakoji?

Fransas: — Ba mat ira prie-žastis; dabar mane ne gali pa-rint ir ant keliu pasiguldus muszt.

DYKAI! Pirkyt už \$6.00 vertes musu zimomas tabakos del cigaretu ir iszrinkit sau dovana isz sekancziu daiktų: Naujausias importuotas Fonografas su dideliu nikeliutu dudu, kuris graina geresi iraiskei visokias muzikas ir dainas. Kiekvienas gali tureti savo namu koncerta. 2. Geriausia Armonika vokizko bazilizmo su notom ir nurodymais. 3. Puikias stalavas nikelines laikrodus su muzike, kiekviena karia grmjina 10 min. utiu. 4. Vyreski arba maziroski storal pa- auksoti laikrodziai. 5. Sval- avi irankai grazioje dezuje: 6 peliai, 6 videkais, 6 dideli sauskotai, 6 mai, 1 pelisvie- stui ir szrukstukas cukrai. Už musu dovana vien norime kad pagrasint met musu firma terp juos pazistamu. Adreskit musu ant rankos 50c. markens, o mes jums Likusius \$5.50 užmokesi gaves tavara. Kam tavoras nepatiks gali ja neimti. ENGLISH-ASIATIC TOBACCO CO., Dept. E. 115 E. 7th St., New York, N.Y.

Ant Skaudejimo Peczuose...

Ka tankiausia pacina nog kokios ligos inkstu — privalai imti tokia gyduole katra praszalina tame priezasti ir priduoja palengvinima

Severos Gyduole nog Inkstu ir Kepenu

yra iszbandyta ir atsakanczia gyduole, katra yra gerai zinoma nog visokiu ligu kepenu, inkstu ir netvarkos pusleje

Priduoja veikluma ir pajegas silpnams Inkstams. Pabudina kepenis prie normaliszko veiksmingumo. Pataiso netvarkuma szlapumos inrankniu.

Preke 50c. ir \$1.00.

Neuzganedimas...

Svaigulis, skausma galvos, užkietejima, apsunkini-ma kepenų — yra nekurios priezasties paeinancijos nog blogo malimo arba dispesijos. Bet tas viskas gal duotis praszalint, jaigu per koki tai laika imsi

Severos Balsamas Gyvasties

Preke 75c.

Kam Kentet Skausmus...

Žmogus sveikas privalo buti liuosas nog visokiu skausmu. Skausmas peczuose, sztyvumas sanariu, isztinimu, uždegima ir kitoki skausmai vyrsziutini paeinancijos ar tai nog rumatizmo, nuralgrijos, iszi-nerimo ir traukueziu reikalaujama atsakanczia gyduole. Jaigu nori gaut greita ir tikra palengvini-ma tai pabandyk

Preke 50c.

Severos Aliejus Szv. Gothardo

Veliname idant pabandytumet viena bonkute szedien. Parsiduoda visuose Aptiekose ir pardavetoju gyduoliu. Direkeijos kaip vartot yra surasztytos aiszkei Lietuviszkai. Buk tikras kad tau duoda teisingus gyduoles su paraszii

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

